

אכתקוסי פרותי

הוא המצב, או פני המעמד כפני (1058/30).

★ ★ ★

דרומה לאילת

לא יכולתי להציל הרבה מעטו של (1058/31). כל מה שנתן לי להבין, הוא שהינו בן 22 משוגע אחרי אילת ונמצא בה כעת, רוצה, כדי לא להשתעמם, להתכתב עם נערה, אוהבת ספרות, בידור ויטולים ברכב.

★ ★ ★

דרך גבר

ברוב המקרים יש לי חשק עז לצאת למקרא מכתבים כשל (1058/32) וברוב ה' מקרים אני באמת עושה זאת. היום אני פשוט מרכינה את ראשי בהכנעה ומתחלחלת לרעיון שזה יהיה מנת חלקי משך זמן רב, טוב, אז:

רומי, ישר לעניין: מדורך מיועד בלי כל ספק למטרה הרצויה לי: להכיר בחור נחמד עד גיל 25. אני גינ'ית בת 18. חיפאית. הוא צריך להיות נאה ומשכיל ורצוי בעל רכב. אני לא אוהבת ללכת ברגל. חוץ מזה אני מעוניינת להכיר מה שקרוי בעולמנו "גבר".

★ ★ ★

בתנועה מתמדת

וזכרות את שני (1058/33) בני ה'17 שראיתן מסתובבים בחוצות תל-אביב? או דעו לכן שהם רוצים להתכתב ולהכיר אתכן. נמאס להם, אומרים הם, להסתובב בשעות הפנאי ללא כל מטרה. הם אינם יודעים להרוג את הזמן. אתן יכולות אולי לעזור להם ברצה, אבל מה תעשו עם הגופה?

★ ★ ★

לא, לא, לא!

שמה רומי (1058/34) היא בת 17 והיא מעוניינת להכיר את בן ה'19 לא רק ב' מכתבים. היא תל-אביבית, חושבת שהיא נור-מילת בהחלט, הגובה נורמלי, התכונות נור-מילות, הכל. היא חברה תנועה, בשום אופן לא מעוניינת בחברה סלוגנית. לא בעבר, לא בהווה ולא בעתיד. היא מחבבת נורא סיוילים. וספרות.

★ ★ ★

סוציולוגיה ויישוב

(1058/35) הזכיר לי מלה אחת גדולה שכמעט נשתכחה ממני: היישוב. לא הייתי אומרת שמכתבו הוא המעסיק ביותר שקראתי לאחרונה, אבל מה אפשר לצפות מירושלמי? אני סטודנט המעוניין בידיעת הארץ ו' בסוציולוגיה של היישוב. מוכן להתכתב עם כל נערה אשר תתן לי תאור נאמן של הכפר, הקיבוץ או המושב בו היא נמצאת. עירונית לא באה בחשבון.

במדינה

(המשך מעמוד 7)

החבר לה כי אבני-התחן הן זוכיות פשוטה. החשר החל מכרסם בלבה השבויה. כעבור זמן הגיעה למטרה.

קלות-ידעת על רגל אחת. אך הו-כירה האשה את שם האובה, ידעו שוטרי תל-אביב עם מי יש להם עסק. יצחק פייגמן הוא בעל עבר פלילי מגוון, הורשע לא פחות מ-14 פעמים בדין על רמאות והוצאת כס-פים במרמה. הוא גם נשוי ואב לשניים.

ניסה עורך-הדין חיים קויס לרכך את לב השופט בטענה: אין לסמוך על עדותה של הגברת. היא היתה קלת-ידעת, שהרי הסכימה להינשא לגבר שמעולם לא הכירה אותו — וכל זה נעשה על רגל אחת.

השופט הסכים אמנם כי היתה כאן קלות דעת, אולם הוא בכל זאת מצא את פייגמן אשם. העונש על הונאת אלמנה תמימה: שלוש שנות מאסר.

דרכי חיים

נשואי-בוסר

אילו היו נשואיהם של רומי ברוזני ושם טוב סמי עולים יפה, יתכן ולא היה חכם יוחנן נתנאל מגיע אל בית-המשפט. אך כמעט מן היום הראשון החלו בני הזוג, תושבי שכונת ליפאט עילית בירושלים, לריב ול-התקוטט. שמיטוב היה מקמץ בהוצאות ה-בית, לא רצה שאשתו תצא לעתים קרובות מדי לרחוב; וכשמצא אותה קוראת סיפורי אהבה, קרע את הספר בהריון: "אני אלמד אותך מספיק גם בלי ספר".

לבסוף, כעבור כמעט שנה של נשואין, עזבה רות הקטנה את בית בעלה, ביקשה מקלט בבית הוריה. כעבור שבועיים נולדה לה בת, שהוכנסה מיד למעון ויצאי.

ואו הסתבר חכם נתנאל הקשיש, שחט ר' חזן לפי מקצועו, שערך את טכס נשואיהם של רות ושמיטוב, למרות שלא הוסמך מעולם לערוך חופה וקידושין. כי הסתבר שבשעת הנשואין, לא היתה הכלה אלא בת 15 שנה וחצי.

החכם בן ה'27 הובא לפני שופט השלום יעקב בזק בירושלים, נאשם בעבירה על החוק האוסר את נשואיהן של בנות פחות מ-17 שנה. כעדת התביעה הפועה האם האומללה בת ה'16 וחצי, כשתינוקה נתון בורעותיה. קבע השופט: "התוצאה האומללה של נשואיהם הוכיחה עד כמה נפשע היה מעשהו של הנאשם".

חכם נתנאל נזון לשלושה חודשי מאסר על תנאי, ומאה לירות קנס, אותן שילם מיד. להבא הוא ייאלץ להסתפק בשיטת עופות שהגיעו לפרקס, ולהימנע מלהשיא פרגיות בנות 15.

עדות

מארגן העבודה מת

רק ערבים מעטים מאותי ישראל נהנים מהזכות לעבוד במפעלים יהודיים. מצב כזה קורה כשיש מחסור בידי-עובדות בענף מסוים ואז ניתנת האפשרות להעסיק פועלים ערביים או כאשר הערבי מבקש-העבודה נהנה מרשיון מיוחד מאת המושל הצבאי באזור בו הוא גר. לצעירים ערביים, שהו-כיהו את נאמנותם למדינה על-ידי שירות בצה"ל, ניתנת עדיפות מסוימת.

כאשר נזקקה חברת החשמל לפועלים ב' מפעל החשמל שהיא בונה ברבידה אשר בגליל העליון, פנתה אל כפרי המיעוטים בסביבה, ביקשה דיים עובדות. מכיון שלא היו מספיק חיילים משוחררים מועמדים לע' בודה, הסכימה חברת החשמל לקבל גם סתם צעירים ערביים.

שתי לירות ריווח. האיש שקפץ על מציאה זו היה ערבי נוצרי מכפר מראד שבגליל, בשם איברהים תופיק אסעיד. הוא אירגן מספר פועלים ערביים, הביאם לעבודה במפעל חברת החשמל ברבידה. בני הכפר שזכו לתעסוקה אחרי חרשים של בסלה, שמחו על העבודה.

באחד הימים גילו הפועלים הערביים כי איברהים תופיק מרמה אותם. הוא היה מקבל עבור כל אחד מהם שמונה ל' ליום עבודה ומשלם רק שש. לפי חשבון פשוט היה מרוויח מדי יום 20 ל' על עשרת הפועלים שאירגן, מבלי לנקוף אצבע.

הפועלים המרומים התייצבו בפני מארגן העבודה, תבעו את כססם. השיב להם איב-רהים: "אם זה לא מוצא חן בעיניכם, אל תעברו" עשרת הפועלים פחדו מן יישר מטה לחמם, אולם מצד שני לא רצו להחר (המשך בעמוד 16)

(1058/28) העוברות כאן הן שתי בנות עי-רוניות. אבל הן נורא אוהבות משק, לכן הן רוצות להתכתב ודקא עם שני חברי משק, או עם שני מזכירי-החוף הנמצאים בעיר, אבל שבעצם יהיו ממשק. רצוי שגילם ינוע בסביבות 19-21.

כמעט בכיתי מרוב אכזבה כאשר לא מצאתי במכתב, שיהיה להם דם וישלחו תמונה כבר במכתב הראשון.

★ ★ ★

ואפילו פוליטיקה

(1058/29) הוא סטודנט בטכניון, בן 20 ונבנה-קומה. הוא אוהב אותן עם קצת חומר אפור. כאשר הוא אומר להתכתב, הוא מתכוון, בעצם, להכיר. "שלא כמרבית חברי", אומר הוא, "אין אני שקוע בענייני לימודים בלבד (הראו לי רק שניים שזהו באמת כל מעיינם — ביחוד בטכניון) אלא גם מתעניין בשטחים אחרים, כמו ספרות, עתו-נות, ספרות ואפילו בדבר שאינו מקובל בין צעירים בגילי והוא פוליטיקה".

ברצונות איומה, הוא כותב לי שהוא עודנו מאמין שעדיין יש בחיפה נערות נאות שיש להן גם משהו בקודקוד. או הראינה לו.

★ ★ ★

דרך הנוראה ביותר לענוש אשה, היא נכלאה בחזר מלא שמלות, בלי ראי.

★ ★ ★

צנחנים וסמל המעמד

אתם מוכרחים פשוט לשמוע את זה (1058/30): "שתי נערות — בנות השמינית אנו. חניכות בתנועה המאוחדת, הבונים. יש ה' טוענים כי אנו "קצת" נחמדות, עליות אנו, אוהבות סיוילים ובכלל לכיף. מעוניינות להכיר שני צנחנים — משום שצדו האדום של הכובע המוכיר לנו את סמל המעמד, רצוי שיהיו בוגרי תנועת נוער או סתם קיבוציניים.

איננו גבוהות ביותר, הילוכנו חמוד ו' בדרך כלל מושכות אנו תשומת לב ברחוב. אנא רומי, עזרי לנו למצוא בני להיה או לפחות חברים להתכתבות. אגב, רצוי ש' ישלחו תמונות".

כל מה שאני יכולה לומר, שאם כזה

נערת השבוע

אתם אולי התרגלתם לראות, בעת האת-רונה, את השם אילנה קופר בעתונות, אך לא כן אילנה עצמה. הנערה המקסימה בת ה'17, שזכתה בהתחרות לקבלת תפקיד אנה פראנק בסרט ההוליוודי, עדיין מטושטשת במקצת מן ההתרחשויות שעברו עליה ב' שבועיים האחרונים.

הסאנאניום, נראה לי, חדר גם לשורות הנוער הישראלי. אם היו רוב המכתבים אלי מלאים תלונות כהחברה הסלוגנית היא ריקנית, "אין עם מי לדבר", "אני שנאת את רדדני הרוקנרול", וכל מיני קולות דומים, החלו לאחרונה מגיעים מכתבים ו' בהם, יחד עם התיאור החיצוני המפורסטי, מופיע גם, כאילו כתואר, המונח משועמם-ת. "אני גבוה, שערותי שחורות, די חתיך ו' משועמם", כותב לי בגאחה סטודנט, ואין הוא היחיד, כאילו אמר, "אני גבוה, שערותי שחורות וזכיתי בפרס ביאליק".

★ ★ ★

אל תאמרי לו פוי

את אבי-היציצה הבא (1058/27), לא כתב תל-אביבי ריקני ומגוון, כי אם קיבוצניק. אני לא רוצה להזכיר שמות, אבל זה קרוב מאד לחיפה.

ואם אני נאלצת לקרוא דברים כאלה, אינני רואה כל סיבה מדוע אצטרך לחוס עליכם.

רומי רותי לבי לך אתן / אנא עזרי לי להתחתן / רוק בן 20 תמיר ועב כרס / מחפש ידידה חמודה ראש חרט / ידיים שמאליות — גוף משולש / יצור מעולם החרש / אדומה, שחורה או שישנית / בשם אלוהים רק לא בלונדינית / אינני רוצה כבצע הזה / מספיק הסתבכתי ביצור שכזה / לעזאזל קפריסות ורגשי נחיתות / העיקר שתהיה אמיצה כיאות / אביהו גובר, מנהל האו סוחר / בלבד לא פקיד או שוטר / ההון הרשום בספרות חמישה / למען דיוק ייתכן אף ששה / אם כספה מצוי / מכונית גם רצוי / אל תאמרי לו רק פוי / ולבסוף כפיצוי / שתחלה בסרטן או דלקת ריאות / חסר לי כסף להמשיך ולחיות / אם ישנה כזאת / בין הבנות / מלבד אלמנות או זקנות / בהצעות לא לפנות / אלי ישר בין השעות / ואם יש בה אמונה / רצוי מאד מן התבונה / תואיל ברוב כבודה / להמציא לי אף תמונה. / על עצמי רק זאת אומר / לא בלונדיני לא שחרחר / איזה גינ'ית סתם צבר / שחינו פנ זה מכבר / גיל ילדות זה אך עבר / וראשו נטול שיער / אך הומר בו עוד נותר / לשנים מספר.

★ ★ ★

רוקא חברי משק

אל תסתכלו עכשיו, אבל אלה השתיים

נערת השבוע

היא איננה מסוג הנערות המנסות להתנצל מדוע ניגשו למבחן, כאשר הגיע מיסטר מקלון מהוליווד. "סתם כך, ניגשתי בלי להתכוון מראש", היא אומרת בחיוך שובב, המגלה את הגומה בסנטרה והמצית אור בעיניה החומות הגדולות.

כאשר הגיעה למקום המבחן מצאה עשרות נערות אחרות, רובן עם אמיתיה, ש-תיישו ושינו את הקטע מתוך התסריט שניתן להן יום קודם לכן. לאילנה לא היה תסריט. היא אף לא התרגשה. רק ראשה כאב עליה. וכשמצאה את עצמה לפני מקלון, קראה את הקטע כאילו מתוך חלום. היא לא התעוררה גם כאשר נתבקשה לחתום על חוזה הנותן לחברת פוקס את הזכות לאופטיצה, לשבץ אותה בתפקיד אחר מהוליווד, אם תראה